

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Op alle folk paa denne jord

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Op alle folk paa denne jord", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid57434/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

10. Din egen gierning intet før,
Ey heller kand fortiene,
Men JEsu söde naade gör
Den gandske sag allene.
Kun hen til ham i hiertens troe,
Saa faae din siel en liflig roe,
Naar det kun skeer alvorlig.

11. Og var din synd end nok saa stor,
Den har dog lidt at sige
Mod kraften i GUDs sande ord
Og naadens starke rige,
En hver som troer skal naade faae,
Det være, hvo det være man
I alle verdens lande.

12. Du siger: kand GUDs kierlighed
Vel saadan een antage?
Jeg siger, at hand bliver vred,
Om du vil staae tilbage,
Men kommer du i hiertens bod,
Saa skal du see, hand er saa god,
Som ordet ham beskriver.

Nr. 132.

Mel. Alleneste GUD i himmerlig.

O p alle folk paa denne jord,
GUDs kierlighed at kiende,

Nr. 132. J1-7.

10, 1: før] har lov til el. hvicher. — 10, 3: giar] udretter, grænemfører. — 11, 4: rige] magt. — 12, 2: sandes sen] sådan en som mig. — 12, 4: staae tilbage] holde dig tilbage fra et modtage nåden.

Nr. 132. Original. Salmen er ejendommelig ved sin forening af stregned og mildhed. V. 1 kimerge i en hovedsam evangeliet om Guds nåde. Derefter refter v. 2-6 et skarp angreb mod dem, der bruger dette nådesbødakab som beroligelsesmiddel under el. liv i synd. V. 6-8: Incidenttid har disse skarpe ord åbenbart gjort digteren engstelig far, at de urette kunne blive ramt, så model blev taget fra de rhange spøeler; derfor forkynede han med særlig styrke den åbne adgang til Guds kierlighed i Krisins, idet han samtidig peger på den kraft til et nyt liv, som dette ludskab nummer, når det virkelig bliver modtaget. V. 9 slutter salmen med bon for nådesordets forkynelse.

Som raabes ud ved livets ord
Til hele verdens ende,
At alle arme syndre maae
Kun komme hid og naade faae,
Ja evigt liv og glæde.

2. Jeg veed vel mangen suer gift 275
Af disse naades bryster,
Og bruger saadan hellig skrift
Til skul i deres lyster,
Man siger: det har ingen nød,
Beraaber sig paa JEsu død
I alle sine synder.

3. Man sover tryg ved ordets glands,
Som burde dem at vække,
Man bruger det som horens krands,
Sin skidenhed ut dekke.
Saa drive de med ordet spol,
Dog mene, saa er altig god,
Skiønt JESUS aldrig søgeres.

4. Nu, det er vel en sag, som kand
Umuelig nok begredes,
Man agter det for naadens stand,
at naaden undertrædes,
Man bruger ordet som et sværd,
At naaden ey kand komme nær
Til deres arme hierler.

5. Hvor mangen tænker ey paa GUD,
Undtagen, naar de mindes,

1, 7: *evigt] evig* J²⁻². 2, 2: *naades* J⁶⁻². 3, 3: *bruger] henger* J⁷: *horens krands] hoved-krands* J¹⁻².

1, 3: *livets ord*: Job, 8, 68; Ap. G, 5, 20; Fil, 2, 16. — 2, 3: *saudan hellig skrift*: hvad den hellige *skrift* siger om nåden. — 3, 5: *sal* således. — 4, 3: *nådens stand*: tilstanden under Guds nåde. — 4, 5-7: Den falske trost ved ordet om nåden er som et våben, der alværger den sande tilgivelse. — 4, 6: *afl* så ul. — 5, 1: *hvor mangen tænker ey paa Gudi*: hvor mangen er der, som ikke tænker på Gud. — 5, 2: *når de mindes*: når er bliver påmindet om.

At sielen maa af synden ud,
Om naaden ret skal findes,
Da rasbes der, at GUD er from,
Da roses evangelium
Til hauden at foragte.

6. Dog den u-aglet maa man ey
Den bange siel forvilde,
Her bør at være aaben vey
Til JESU vunders kilde,
Det såde maa ey gjøres suurt,
Men her skal læres reent og puurt,
Hvor højt vor GUD os yder.

276

7. Ja det, at GUD er mild, og lod
Sig ved sin sørn forsonc,
Det ord om JESU død og blod,
Det har saa stærk en tone,
At det opwakker den igien,
Som døde før i synden hen,
Naar hand det ret annammer.

8. Det skinner ind i hiertets nat,
At del i sielen dages,
Og JESUS, den forborgne skat,
I troen favne-tages,
Da bliver vores vandring nyc,
Da vil og kand man synden flye,
Og følge JESUM efter.

9. Saa lad, o hierge såde GUD,
Dit ord i kraft forkyndes,
Og dette milde himmel-bud
I hele verden yndes,
At folk maa see, hvor såd du est,
Og holde daglig fryde-fest
I JESU rige naade.

6, 9: *from* mild. — 9, 1: *hierge* kære.